

COLECȚIA **EXAMENE**

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Vol. II – Drept procesual civil

Ediția a IV-a

DREPT PROCESUAL CIVIL
Coordonator | Roxana Dan

Autori
Laura Carcia
Sergiu Cârlan
Claudia Dumitrache
Codruța Hageanu
Sorana Suciu

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE
CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Vol. II – Drept procesual civil

Ediția a IV-a

Universul Juridic
București
-2022-

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură

Sesiunea octombrie 2021

Explicații

1. b

a – este un răspuns greșit, existând situația de excepție prevăzută de art. 50 alin. (2) C. pr. civ. în care cererea de recuzare nu se soluționează de un alt complet al aceleiași instanțe, ci de instanța ierarhic superioară, atunci când nu se poate constitui un alt complet de judecată. De asemenea, atunci când cererea de recuzare este inadmisibilă pe motiv că privește alți judecători decât cei care fac parte din completul de judecată sau privește același judecător pentru același motiv de incompatibilitate invocat deja, inadmisibilitatea se constată de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare, cu participarea judecătorului recuzat, în condițiile art. 47 C. pr. civ.;

b – este un răspuns corect, în considerarea dispozițiilor art. 332 alin. (2) C. pr. civ., teza I, care prevăd că cererea de recuzare împotriva expertului se formulează în termenul procedural de 5 zile de la data numirii expertului, însă în ipoteza în care motivul de recuzare exista la data numirii sale;

c – este un răspuns greșit, față de prevederile art. 49 alin. (2) C. pr. civ., conform cărora pronunțarea soluției în cauză nu poate avea loc decât după soluționarea cererii de recuzare. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 14/2021, pronunțată în RIL, a statuat că formularea unei cereri de recuzare, înainte sau după începerea oricăror dezbateri, nu împiedică efectuarea actelor de procedură în continuarea judecății, nici dezbaterile în fond a procesului, ci doar pronunțarea hotărârii, până la soluționarea cererii de recuzare.

2. b, c

a – răspunsul este greșit, față de prevederile art. 33 C. pr. civ., care stabilesc că interesul de a acționa trebuie să fie unul legitim, neexistând dispoziții derogatorii. De altfel, caracterul legitim al interesului semnifică că acesta nu contravine legii și bunelor moravuri, nefiind cu puțință ca legiuitorul să instituie situații derogatorii;

b – răspunsul este corect. Sancțiunea care intervine pentru lipsa interesului, fie că vizează apărări de fond sau de procedură, este respingerea acestora ca lipsite de interes, ambele fiind mijloace de apărare în sens larg. Soluția este justificată de prevederile art. 40 alin. (1). De asemenea, în cazul lipsei calității procesuale sau a interesului, instanța va respinge cererea ori apărarea formulată ca fiind făcută de o persoană sau împotriva unei persoane fără calitate ori ca lipsită de interes, după caz;

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat, pentru dobândirea calității de avocat stagiar

Sesiunea aprilie 2022

Explicații

1. b

a – răspunsul este greșit, deoarece, potrivit art. 57 alin. (3) C. pr. civ., lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a procesului, prin urmare și direct în apel;

b – răspunsul este corect. Conform art. 57 alin. (4) C. pr. civ., actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile, legiuitorul stabilind, astfel, sancțiunea incidentă în ipoteza admiterii excepției privind lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale;

c – răspunsul este greșit, și instanța poate invoca din oficiu excepția privind lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale, aspect ce reiese din normele cuprinse în art. 57 alin. (3) C. pr. civ. Deși această excepție procesuală este una relativă, aceasta vizează una dintre condițiile de exercitare a acțiunii civile, anume capacitatea de exercițiu, prin urmare neregularitatea procedurală decurgând din lipsa capacității de exercițiu poate fi invocată atât de partea ale cărei interese sunt ocrotite, cât și de partea adversă și de instanță din oficiu.

2. b, c

a – răspunsul este greșit. Arătarea titularului dreptului și chemarea în garanție sunt forme de intervenție forțată, a căror procedură de judecată cuprinde etapa admisibilității în principiu, prin trimiterea expresă a legiuitorului, în art. 74 alin. (2) și art. 77 alin. (2) C. pr. civ., la normele cuprinse în art. 64 C. pr. civ., norme ce vizează procedura de judecată a cererii de intervenție voluntară și care impun analizarea admisibilității în principiu a cererii;

b – răspunsul este corect, legiuitorul neimpunând această condiție în cazul cererii de arătare a titularului dreptului, așa cum a procedat, prin art. 73 alin. (1) C. pr. civ., în cazul cererii de chemare în garanție;

c – răspunsul este corect, din prevederile art. 75 C. pr. civ. rezultând că cererea de arătare a titularului dreptului poate fi formulată numai de pârât, spre deosebire de cererea de chemare în garanție, care, potrivit art. 73 alin. (2) și (3) C. pr. civ., poate fi formulată atât de pârât, cât și de reclamant și de intervenientul principal. Totodată, și chematul în garanție poate, la rândul lui, să cheme în garanție o altă persoană, sens în care sunt dispozițiile art. 72 alin. (2) C. pr. civ.